

hmeljar

HMELJARJE

GLASILO HMELJARSKE
ZADRUGE z o. j. v ŽALCU

Leto II. Štev. 6
ŽALEC, JUNIJ 1947

PERONOSPORI PREŽI

Nikjer se ne uresničuje tako ljudski rek, da bolezen in smrt ne prizaneseta, kakor prav pri peronospori. Kakor vse glivične bolezni, je tudi peronospora potuhnjena. Danes je še nikjer ni, jutri pa že nastopi, kakor bi padla iz oblakov, z vso silo. Danes vemo natančno njen nastanek in ves njen potek, da se je moremo prav čas obvarovati.

Odporni zimski trosi peronospore prezimijo v zemlji, kamor so padli z odpadajočim listjem v jeseni in poženejo v topli in vlažni zemlji svoje klice, ki jih dež oštrofoče in veter nanosi na spodnje dele listov, kjer vzkalijo in poženejo podgobje — pri višjih rastlinah pravimo temu korenine — v listne dihalne odprtine, reže nazvane, ki jih je na sto tisoče na vsakem listu. Iz tega podgobja zraste vrhni del glivice, ki nam pod drobnogledom nudi sliko bilke, poznane pod imenom marijine solzice. Ta drobna zrnca v kratkem dozori, se razprezno in vržejo iz sebe neštevilne množine kužnega prahu ki ob topli vlažnosti spet izkali, se zaje v list, in povzročijo z izsesavanjem hrane porjavenje in propad listagostitelja.

Vsa obramba proti peronospori obstoji v tem, da pravočasno, to se pravi, še pred nastopom bolezni preprežemo spodnje strani listov z obrambno plastjo 1% bakreno apnene raztopine. Če pade kužna klica na to plast, ji obrambno sredstvo ne pusti vzkaliti in napad je preprečen. Tako smo s pravočasnim opršenjem dosegli dvoje. Prvič smo rešili zeleni list, ki je rastlini tako potreben kakor pljuča človeku, drugič pa smo preprečili nadaljnje širjenje bolezni. Škropljenje hmelja, ko doseže prvi meter višine, ni nikakšna kaprica rastlinske zdravstvene službe, temveč nujno potreben ukrep, s katerim preprečimo, da nam bolezen ne zleze višje na drogove, kjer bi se vzpenjala navzgor in čakala, da nam za primer vlažnega vremena za časa cveta, ki bi nam oviralo ali celo onemogočilo škropljenje, napade cvet in nam uniči ves letoletni trud. Kakor je po toči prepozno zvoniti, tako je prepozno in brez prave koristi škropljenje v dorasle kobule, če smo po nemarnosti opustili prejšnjo učinkovito obrambo.

Pretežno suho vreme v aprilu je preprečilo vzkalitev peronosporinih zimskih trosov. Sedanje, na dan se večkrat ponavljajoče plohe in deževne rose, ki jim sledi sončna pripeka, pa so pogoji, kakor nalašč prikladni za vzkalitev trosov. Ni ga danes tako važnega in neodložljivega dela za hmeljarja, kakor je takojšnje in vestno izvedeno prvo pršenje proti našemu najhujšemu sovražniku — peronospori. Vestno izvedeno pomeni, da ne dirjamo po hmeljniku s pršilnico in vržemo nekaj kapljic

na vsak list, kakor bi hudiča preganjali z blagoslovljeno vodo, temveč podmeglimo iz primerne razdalje spodnje strani listov. Pri tem moramo paziti, da je pritisk v pršilnici vedno zadosten, da ta ne škropi, temveč prši.

BORBA PROTI UŠEM

Že nekajkrat so nam uši znatno pokvarile tako kakovost pridelka, kakor ga tudi v znatni meri zmanjšale. Tudi letos je nalet krilatih zelenkastih mešic zlasti ob gozdovih, sadovnjakih in živih mejah precej močan. To pa zato, ker prezimi ta golazen na raznem grmovju, drevju in zeliščih, od koder se seli v drugi polovici maja na sočno hmeljsko listje. Po končanem naletu ni več opaziti krilatih uši, pač pa je listje vse polno nekrilate ušje zalege, ki bo v primeru trajajočega suhega vremena prav nevarna in utegnila resno ogroziti naše nasade. Prizadeti hmeljarji se ne zavedajo prav velike nevarnosti, toda kdor bo svoj hmelj kar mirno prepustil ušem, ga ne bo dosti pridelal. Zato je treba na vsak način pričeti zatirati uši. Najugodnejši čas za to je tedaj, ko krilate uši izginejo in se ni bati novega naleta.

Najenostavnejše in tudi najcenejše sredstvo proti ušem je tobačni izvleček, ki ga razredčimo 1 kg na 100 litrov vode in pridamo še 2 kg mazovega mila. Še bolje pa se kot dodatek namesto mazovega mila, ki ga je danes prav težko dobiti, obnese pol litra galertola, lepljive tekočine, ki učinkuje bolje in pride tudi ceneje kakor mazovo milo. Letos smo dobili novo sredstvo nikotinov sulfat, ki se da mešati z bakreno apneno brozgo in tako združiti boj proti ušem z onim proti peronospori. Na 100 litrov apneno bakrene brozge prilijemo $\frac{1}{8}$ litra nikotinovega sulfata in dobro zmešamo. Treba je močno orositi in omočiti liste in zlasti konce poganjkov, kjer se skriva v še zgrnjenih listih največ golazni. V vročih opoldanskih urah, ko sonce najbolj pripeka, ne smemo škropiti z nobenim škropivom, temveč le zjutraj in proti večeru, čez dan pa le ob oblačnih dneh. Za pripravo škropiva je vedno bolje vzeti vodo iz potokov, ki je mehkejša in tudi toplejša kakor iz vodnjakov. Če pa moramo rabiti vodo iz vodnjakov, jo pustimo prej v kadi stati na soncu.

Kjer so se pojavile uši v večjem obsegu, jih je treba začeti takoj zatirati, da si tako ohranimo kakovost in množino pridelka. Zadnji čas za škropljenje proti ušem je tedaj, ko postanejo listi na zgornjih straneh z lakom prevlečeni. Ta prevlaka nastaja od iztrebkov in kože uši, ki sedijo pod višjimi listi. Na to prevlako se pogosto naselijo razne bakterije, ki povzročajo sajavnost listja, da postane povsem črno. Tedaj je vsako škropljenje že prepozno, ker rastlina preneha rasti.

Zapisnik izrednega občnega zbora „Hmezad“ Hmeljarske zadruga z o. j. v Žalcu, dne 18. maja 1947

Za 8. uro sklicani občni zbor je otvoril tov. predsednik Jošt Martin ob 9. uri, ker ob osmih ni bilo dovoljno število zadrušnikov navzočih, pozdravil vse zadrušnike, posebno pa še tovariše Komljanca Antona in Nose Jožeta, odposlanca Kmetijskega ministrstva, predsednika Okrajnega LO Celje-okolica Ocvirka Ivana in predstavnika DOZ-a Petelina ter prešel na dnevni red. Za zapisnikarja je soglasno izvolil občni zbor tov. Kača Janka, za overovatelja zapisnika pa tov. Omladiča iz Loznice in Kučer Pavlo iz Žalca.

K poročilu sklepov na beograjski hmeljarski konferenci, objavljenih v Hmeljarju št. 4 pripomni tov. predsednik, da smo danes tako daleč, da nam priznajo prav vsi v poštev prihajajoči faktorji, da pridelujemo najboljši hmelj ne le v Jugoslaviji temveč, lahko bi trdili, na vsem svetu. Izvedli smo organizacijo in so danes vidni sadovi tega dela v pooblastilih, da bomo sami izvozili ne le ves naš hmelj temveč tudi presežke banaškega hmelja na tuja tržišča. Zaradi tega se ni bati, da bi trpel sloves našega hmelja, ker je za vselej prepričano, da bi prišlo na trg pod našim imenom kakršno koli drugo blago. Glede obnove je bilo sklenjeno, da se v letu 1948 nasadi 400 ha novih hmeljišč, o čemer je pozneje podrobneje govoril tov. Ocvirk. Najvažnejša točka konference je bila, da nam je odslej zajamčena povrnitev produkcijskih stroškov ne glede na kolebanje cen na svetovnih tržiščih.

Pri debati pojasnjuje tov. predsednik, da bo HMEZAD sam prodajal blago in sklepal kupčije po odobritvi Ministrstva za zunanjo trgovino. Iz vrst hmeljarjev je padla pobuda, da bi prodajali vedno le tistim državam, ki bolje plačajo in so baje Nemci dobili za svoj hmelj po 150 din za kg. Tov. predsednik pove, da je bila takšna nakupna cena odjemalcev, ne pa po hmeljarjih dosežena cena. Tov. Marinc Jeronim poudarja, da je najvažnejše, da se krijejo vsaj produkcijski stroški in vprašuje, kako je mišljeno znižanje teh stroškov po svoječasni izjavi tov. Malgaja Petra, predsednika Kmetijske obdelovalne zadruga v Vrbju. Tov. Ocvirk Ivan priporoča, da vzamejo vsi hmeljarji svinčnike v roke in si vse zapišejo. Takšno sodelovanje vseh zadrušnikov bo dalo močno osnovo za postavljanje produkcijskih stroškov. Obdelovalna zadruga ima točne norme za delo in knjigovodstvo, tako da more najjasneje postaviti pridelovalne stroške. Pridelovalni stroški seveda niso povsod enaki in bi bilo potrebno, da pri vsakem Krajevnem odboru vsaj en zadrušnik vestno beleži te postavke.

K točki 2. dnevnega reda je obširno govoril tov. Ocvirk o 5 letnem planu z ozirom na hmeljarstvo in podrobno razčlenil saditev za 400 ha novih hmeljišč v letu 1948 po posameznih Krajevnih odborih, kakor je to določil Okrajni LO s sodelovanjem Hmeljne komisije za Slovenijo. Kar se tiče izven savinjskih okolišev, bodo v Savinjski dolini toliko starih nasadov skrčili, kolikor jih bodo zunaj na novo napravili. Tov. ljudski poslanec je obenem zagotovil, da bo kredit za obnovo hmeljišč na razpolago. Tov. predsednik je po daljšem razgovorjanju svetoval, naj se hmeljarji sami med seboj pogovorijo, koliko bodo zmogli razširiti nasade in naj pošljejo predlog Hmeljni komisiji. Tov. profesor Četina Franc je opozarjal, da bo mnogo oviralo obnovo hmeljišč pomanjkanje delavcev. Tov. Ocvirk Ivan priporoča boljšo orga-

nizacijo dela in čim večjo strojno obdelavo ter opozarja na to, da na Češkem že stroj odkopava hmelj. Tudi pri nas bomo morali misliti na strojno obdelavo, ker oblast nam ne more zajamčiti delovne sile. Tov. predsednik poudarja, da je treba delavca pošteno plačati, da ne bo šilil v tovarno, ker hmelj to prenese. Nato predlaga tov. Ocvirk Ivan, da bi HMEZAD in Okrajni LO apelirala na Krajevne ljudske odbore, da bi že sedaj napravili točne načrte za hmeljarjenje, da bi tako dobili tudi povprečno sliko nerentabilnih starih nasadov. Vsak hmeljar bi naj imel hmelj v pravilnem razmerju z drugimi pridelki. Tov. predsednik poroča, da je upravni odbor že pripravil vse potrebno, da bodo KLO-ji javili stanje nasadov. Pri tem je poudarjal veliko vrednost točnih podatkov kot podlago za dobave umetnih gnojil, različnih razkužil, hmeljev, bencina in drugih pripomočkov. Seveda se ti podatki uporabijo tudi za pravično odmero davka, nikomur pa se ni pri tem treba bati, da bo za svojo pridnost huje obdavčen kakor njegov malomarni sosed. Tudi v tem pogledu je prineslo osvobojenje nova pota in bodo povprečno tisti na boljšem, ki bodo pridelali več in boljšega blaga.

Iz vrst zadrušnikov so padle pritožbe, da so hmeljevke predrage in da so te le postranski predmet pri čiščenju gozdov. Tov. predsednik je pojasnil, da so posamezne hmeljevke stare 50, 60 in še več let in da je njihovo spravilo silno drago, ker jih je treba tako rekoč znositi skupaj. Zadruga je zaprosila za znižanje cen na 14 din, da jih bo mogla po dosedanjih cenah oddajati zadrušnikom. Tov. Drča iz Kaplje pripominja, da bi se dobile hmeljevke na Kranjskem po 11 do 12 din, da jih pa zadruga baje ne pusti kupovati. Tov. predsednik odločno ugovarja ter ugotavlja, da si lahko vsak sam nabavi hmeljevke, kar je vsak lahko zvedel v zadružni pisarni, kamor se naj zatekajo vsi zadrušniki v vsakem primeru negotovosti.

K točki 3. o potrebi zgradbe laboratorija opozarja tov. predsednik na predmeten članek v »Hmeljarju«. Res ima naš golding vse odlike zlahtnega hmelja, ima pa tudi tri slabe lastnosti, ki izvirajo vse iz slabo razvitega koreninskega sestava. Te slabe lastnosti so premajhna odpornost proti suši, kratka življenjska doba in razmerom slab donos. Zato je treba te slabe lastnosti popraviti, kar je pa mogoče doseči samo s sistematičnim delom v laboratoriju in rastlinjaku. Podrobneje pojasni izredno važnost analiz za bodoči razvoj našega hmeljarstva in njegove uveljavitve na svetovnem tržišču. Glede na nujnost in silno važnost je upravni odbor sklenil, da bi naj vsak zadrušnik po svojih močeh prostovoljno prispeval k čim cenejši in hitrejši uresničitvi zgradbe našega Hmeljskega instituta. Soglasno se sklene pozvati hmeljarje zadrušnike, da osnujejo v vsaki vasi tričlanski odbor, ki bo zbral imena in količine, ki pridejo v poštev za to akcijo v poedinih vaseh. Tov. Kronovšek je poudaril, da je treba to akcijo organizirano podvzeti in zainteresirati za to v poštev prihajajoče KLO-je. Treba je pribiti eno stvar, to je odnos hmeljarjev do novega instituta, ki ne predstavlja kakšne šole, temveč znanstveno ustanovo, ki bo raziskovala prav vsa za hmelj v poštev prihajajoča vprašanja in bo ugotovitve in pridobitve širila v splošno korist hmeljarstva. Hmeljarska zadruga je interesna skupnost vseh hmeljarjev in so

zato njihovi odnosi do nje bistveno drugačni kot so bili do bivše hmeljarne in hmeljne trgovine. Navajeni smo zabavljati, treba pa bo tudi pričeti priznavati vedno večje uspehe naše združne skupnosti. Tov. Marinc Jeronim pripreže predgovorniku in ugotovi, da bi bili takšen zavod krvavo potrebovali že pred 30 leti. Tuji zgledi jasno pričajo o koristih takšnih znanstvenih zavodov, zato nikarte štediti v tem pogledu, temveč je treba, da vsak hmeljar po svojih močeh pripomore k uresničitvi zasnovanih načrtov. Tov. predsednik doda, da bo združno glasilo »Hmeljar« priobčevalo imena vseh, ki bodo prispevali k zgraditvi hmeljskega instituta. Napravile se bodo pole, kamor bodo zapisali posamezni hmeljarji tako vprežno kakor človeško silo ter material, ki se bo zvozil, vse pa po načrtu gradbenega podjetja.

K točki 4. dnevnega reda prečita tov. predsednik dopis javnega tožilca ter se nato na predlog združnikov soglasno izvoli za združnega ljudskega tožilca tov. Antloga Franca (po domače Bezgetalov) iz Gotovelj. Nadomestne volitve v upravni odbor so odpadle, ker je odpadel vzrok za nje.

Tov. predsednik ugotavlja, da še niso poslali vsi KLO-ji prijav o stanju nasadov in poziva zaostale, naj pohitijo s prijavi, ker bo dobil nanj odpadajoči obrok čilskega solitra le tisti, ki bo oddal prijavo. Upravni odbor je zaprosil za 300 vagonov premoaga za sušenje hmelja, ki se bo delil kakor lansko leto na nakaznice, da ga bo dobil vsak sam iz Velenja. Tudi pločevino za popravo sušilnic je zaprosil upravni odbor pravočasno, da bo mogoče popraviti pregorele cevi.

Glede uporabe škropilnic za zatiranje kaparja in v tej zvezi nastalih nevšečnosti se je razvila daljša izmenjava misli, ter se bodo podvzeli vsi potrebni koraki, da se zaščitijo združniške koristi.

Pri slučajnostih je po daljšem govoru odposlanec Kmetijskega ministrstva tov. Komljanec Anton iznesel

sodobne in stvarne poglede na vlogo kmetijstva sploh in hmeljarstva posebej v planiranju gospodarstva. Zlasti podrobno je analiziral odnos med kmetijstvom in industrijo v tem smislu, da je treba zgraditi najprej težko industrijo, ki bo delala takšne stroje, ki bodo preskrbele kmetu kmetijske stroje, kateri bodo v polni meri nadomestili človeško delovno silo, ki jo bo potegnila z dežele industrija. »Železen konj mora iti čez naša polja — je dobesedno vzkliknil ministrski odposlanec — pa bomo laže obdelovali polja.« Veliko vasi je že osnovalo obdelovalne zadrage. S skupnimi močmi se bodo dali doseči večji pridelki, kar bo pa predvsem v korist vsakega posameznega združnika, kateremu ostane vse kar mu zraste na njegovi zemlji. Pozival je združnike, naj čim tesneje sodelujejo z zadrugo, ker je to tista, oblika skupnosti, s katero se povsod najbolj uspe. Treba pa bo več pobude s strani združnikov, da se izkoristijo nove ugotovitve in dognanja, da se čim bolj izboljša ustroj zadrage in njeno delo. Pri tem bodo združniki deležni polne zaščite ljudske oblasti. Odposlanec ministrstva je bil deležen splošnega odobravanja. Tov. ljudski poslanec Ocvirk Ivan je nato na vprašanje združnikov podrobneje pojasnil odmero davka, ter na podlagi vzgledov pokazal upravičenost in pravičnost novega načina obdavčitve, ki je povsem drugačna kakor v stari Jugoslaviji, ko so gulili malega človeka davki, bogatejši pa so se jim odtegovali. Pred koncem zborovanja je še govoril zastopnik Državnega zavarovalnega zavoda tov. Petelin o zavarovanju poljskih pridelkov in živine ter napovedal uvedbo obveznega zavarovanja tudi teh panog, ker je bil kmet do sedaj prepuščen samemu sebi, če ga je zadela nesreča. Pri splošni uvedbi obveznega zavarovanja bodo postavke tako nizke, da jih bo z lahkoto prenašal vsak kmetovalec.

Po dobrih treh urah živahnega in prav koristnega izmenjavanja misli in pobud je tov. predsednik ob 12,15 uri zaključil izredni občni zbor.

UREDBA

o obveznem iztrebljevanju divjega in podivjanega hmelja

Uradni list LRS šte. 20, od 17. maja t. l. prinaša naslednje zakonske ukrepe za izboljšanje kakovosti našega hmelja.

1. člen

Da se prepreči škodljiva oplodnja žlahtnega hmelja s cvetnim prahom divjega hmelja, morajo vsi lastniki, posestniki, uživalci ali zakupniki državnih, združnih in zasebnih zemljišč v okrajih Celje-mesto in Celje-okolica, Mozirje, Prevalje in v območjih Krajevnih ljudskih odborov Motnik in Špitalič v okraju Kamnik vsako leto najkasneje do konca maja na teh zemljiščih iztrebiti vse rastline divjega in podivjanega hmelja s štorom in koreninami vred.

2. člen

Kot zemljišče je razumeti poleg obdelovalne zemlje zlasti tudi gozdove, goščave, obrežja rek in potokov, pašnikov in sploh vse predele, kjer raste divji ali podivjani hmelj.

3. člen

Kdor prekrši predpis 1. člena te uredbe, bo kaznovan z odvzemom prostosti ali s prisilnim delom brez

odvzema prostosti do 3 mesecev ali z denarno kaznijo od 50 do 5000 din. Poleg izrečene kazni se odredi, da se divji in podivjani hmelj iztrebi na njegove stroške.

4. člen

Izvajanje te uredbe bodo nadzirali krajevni (mestni) ljudski odbori s sodelovanjem organov Hmeljne komisije za Slovenijo v Žalcu.

5. člen

Ta uredba velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

★

S tem ukrepom je naša ljudska oblast pokazala, da nele ve za naše hmeljarske težave, temveč jih tudi s krepko roko odstranja. Na širokih ljudskih množicah in množičnih organizacijah pa leži sedaj odgovornost za naglo in točno izvedbo te uredbe. Vsi na delo za iztrebljenje divjega in podivjanega hmelja!

Dodeljevanje čilskega solitra

Za poletno gnojenje dobijo vsi hmeljarji po 3 dkg čilskega solitra na rastlino. Tisti, ki so letos po seznamih Naproz že kupili soliter, seveda ne pridejo v upoštevanje, v kolikor dosegajo nabavljene množine zgoraj določeno količino njim pripadajočega gnojila.

Zaradi lažjega prevoza in manjše izgube delovnega časa, oddaja soliter Hmeljarska-zadruga iz svojega skladišča v Žalcu le hmeljarjem iz naslednjih krajevnih odborov: Žalec, Gotovlje, Petrovče, Sv. Peter, Sv. Pavel, Sv. Lovrenc, Marija Reka, Griže, Zg. Ponikva, Galicija

in Pirešica. Iz KLO Dobrne in Šmartna v Rožni dolini in vsi iz krajev okoli in nižje Celja, si nabavijo to gnojilo v Kmečkem magazinu v Celju. Vsi ostali pa se naj obrnejo na svoj KLO, kjer bodo izvedeli za dobavitelja.

Ponovno opozarjamo vse hmeljarje, da ne mečejo gnojila rastlini kar na kup, temveč ga naj lepo v obliki podkve na drobno raztrosijo. Nihče, ki ima še apneni dušik, ga naj v tej dobi ne trosi hmelju, da ne bo imel osmoljenih kobul in s tem slabe in cenene kvalitete pridelka.

Stanje hmeljskih nasadov

SLOVENIJA

Žalec, dne 24. 5. 1947.

Po pravočasno opravljeni rezi ob suhem vremenu je bila rastlina že povsod vestno otrebljena, napeljana na droge in je dosegla že poldrugi meter višine. Razen zmernega naleta krilatih mešic — ki ga je zadnji dež znatno zavrl — ni škodljivcev na rastlini. Od bolezni je najti komaj sledove peronospore in so kuštravci, kakor vsa leta doslej, silna redkost v nasadih savinjskega goldinga. Hmeljarji že podvzemajo vse potrebne mere, da v kali zatrejo škodljivce in bolezni. Po izdatnem dežju v predzadnjem tednu meseca maja je rastlina ob sončnem vremenu in toplih nočeh v najlepši rasti. V dobi rasti je padlo doslej 164 mm dežja.

Zanimanje za letnik 1947 je stalno živahno.

(»HMEZAD« hmeljarska zadruga z o. j. v Žalcu)

ČEŠKOSLOVAŠKA

Žatec, dne 17. maja 1947.

Hmeljska rez je končana. Ugodno vreme (od začetka aprila ni deževalo) je omogočilo, da je bila rez v osrednjih predelih okoliša končana do 25. aprila, v obmejnih krajih do 4. maja in le v redkih primerih (običajno v spornih in še ne dodeljenih hmeljnikih) do 10. maja. Hmelj kljub nezadostni vlagi in poedinim napadom bolhačev dobro odganja in se napeljuje na žico, na katero se že navajajo poganjki. Na lansko leto slabo obdelanih nasadih se pojavljajo kuštrovci. Od zadnjega poročila sem je bilo odpremljenih čez 500 cst, v celem pa je bilo oznamkovano in odpremljeno iz žateškega okoliša 88.890 cst žateškega hmelja lanskega pridelka.

(Český chmelář)

Položaj hmeljarstva v posameznih državah

Poljska

V letu 1939 se je uporabilo doma 15% pridelanega hmelja, ostanek pa je bilo treba izvoziti. Položaj v hmeljarstvu po vojni je prav nasproten. V letu 1945 je pokrilo domače blago manj kot 20% potrebe poljskih pivovarn, ker je bilo od skupnih 307 ha zaradi pomanjkanja žice in hmeljev obdelanih le 101 ha. Poljska je odstopila največje hmeljarske okoliše Sovjetski zvezi in hiti zato razširjevati hmeljsko površino.

V letu 1946. je bilo napeljanih na Lublinskem 156 ha hmeljnikov. Računajo z naglo obnovo hmeljišč, za katero daje ministrstvo kmetijstva zastoj žico in stebre iz zvišane cene piva. Pivo je drago, stane 30 zlotov vključno 2 zlota za obnovo hmeljnikov. Kljub temu pride naprava 1 ha hmeljišča na 80.000 do 90.000 zlotov, to je 40.000 do 45.000 Kčs, tako da je tudi pri tej podpori obnova hmeljišč počasna in bo Poljska še nadaljnjih 4 do 5 let navezana na uvoz tujega hmelja, kajti potreba znaša 8.000 do 10.000 cst.

Belgija

Pridelek hmelja v Poperingheju je bil velikanski, saj se je nabralo do 50 cst na 1 ha in je znašalo povprečje 30—40 cst. Medtem ko je bil letnik 1946 kvaliteten, so poznejši hmelji slabši, letnik 1946 pa je bil grob in zrnat (semenast). Posledica tega je bila, da je v Poperingheju še vedno 20% hmelja letnika 1945 neprodanega. Dočim se v Poperingheju greši zaradi povpraševanja in se zvišuje donos na račun kakovosti, je bil hmelj iz okoliša Alost do konca oktobra 1946 razprodan. Cena Alostkega hmelja je znašala skrajš 4.000 do 4.500 bfrs, nato je

popustila na 3.500—4.200 bfrs, pozneje pa na 3.000 do 3.300 bfrs. V Poperingheju se je plačevalo 2.500 bfrs.

Čeprav belgijska proizvodnja piva stalno rase in presega potreba hmelja daleč domači pridelek, se branijo belgijske pivovarne kupovati grob hmelj s Poperingheja ter zahtevajo, da se iztrebijo moške rastline, ker se bo le na ta način dala zboljšati kakovost belgijskega hmelja in tako zagotoviti njegova prodaja. Nasprotno pa se trudijo hmeljarji po svojih maloštevilnih zastopnikih v parlamentu, da bi omejili uvoz tujega hmelja, ki je dosegel v letu 1945—1946 250.000.000 bfrs. Uvoz tujega hmelja se je nadaljeval in so se kupovali kakovostni hmelji, poleg tega pa je uvoz hmelja za leto 1947 kontingentiran in znaša češkoslovaški kontingent 7.200 cst. Belgijski produkciji je koristilo zaviranje uvoza češkoslovaškega hmelja v Belgijo. Mimo borbe proti divjemu hmelju se potegujejo producenti za oznamovanje hmelja po poreklu, sorti in kakovosti. Pridelovalci se trudijo tudi za zvišanje cen, ker znašajo pridelovalni stroški 3.950 do 4.750 bfrs za 50 kg z ozirom na sorto in kraj.

Kanada

Površina in pridelek v letu 1946 sta znašala:

Britanska Kolumbija	640 ha	pridelek	18.144 cst
Ontario	140 ha	pridelek	2.143 cst
Quebeck	30 ha	pridelek	544 cst

Povprečna cena za hmelj v Britski Kolumbiji je bila 80 centov za libro. Uvoz hmelja v prvem polletju 1946 je znašal 9.571 cst, in sicer v največji meri iz USA, ostanek pa iz ČSR.